

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 813: Đời Nay Bị Người Khinh Chê, Là Do Tội Nặng Từ Đời Trước Gây Ra

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 069)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Trong đoạn văn này, ngầm ý răn dạy người học Phật có ba điều. Thứ nhất, đời nay bị người khinh chê, là do tội nặng từ đời trước gây ra. Phàm những ai gặp phải sự việc này, nên sanh tâm sợ hãi, tâm thuận thọ (vui vẻ chấp nhận). 】

Chỗ này, chính là từ trong kinh văn mà thể hội được lời răn dạy từ bi của Phật. Những lời này có thể nói là phàm phu chúng ta, ai ai cũng đều gặp phải cảnh giới như vậy; nói cách khác, mỗi người chúng ta từ vô thủy kiếp đến nay, tội nghiệp đã tạo tác đều rất sâu nặng, đặc biệt là thể hiện rất rõ ràng ở phương diện tu học kinh luận Đại Thừa mà lại bị người khác khinh chê. Nếu như đối với chân tướng sự thật này mà không thể thấu rõ, không thể thể hội được, thì khó tránh khỏi việc bị thối tâm. Sự việc này chúng ta nhìn thấy rất nhiều; người học Phật thối tâm, gặp phải nghịch duyên mà thối tâm nhiều vô kể. Gặp phải cảnh giới này, sinh tâm nghi ngờ đối với Phật pháp cũng rất nhiều, thậm chí còn oán trời trách người, cho rằng Phật Bồ Tát không gia hộ cho mình, hạng người này chúng ta cũng thường hay nhìn thấy.

Đọc đến đoạn kinh văn này, nếu như chúng ta tỉ mỉ mà thể hội, thì lỗi lầm vẫn là ở phía chính mình, là do nghiệp chướng của chính mình quá đổi sâu nặng. Cảnh giới này, đối với người chân chánh thông đạt Phật lý mà nói, thì chẳng phải là cảnh giới xấu, mà là đang tiêu nghiệp chướng. Thành thật mà nói thì đây là chuyện tốt, là việc mà chúng ta có cầu cũng chẳng được. Thế nên, chúng ta phải sanh tâm sợ hãi; sợ hãi chính là vì nhân quả báo ứng tở hào chẳng sai. Cho dù có nghiêm túc thọ trì đọc tụng, ác nghiệp của đời quá khứ vẫn nặng nề như vậy, vẫn sẽ hiện tiền. Đây là để cho chúng ta cảnh giác, từ nay về sau

khởi tâm động niệm chẳng dám tạo thêm ác nghiệp nữa, có như vậy mới thực sự thể hội được ý nghĩa lời dạy bảo của Phật Bồ Tát.

Cảnh giới hiện tiền thì cần phải thuận thọ, thuận thọ trong nhất thời thì dễ, trong một thời gian ngắn cũng còn có thể chịu được, nhưng có lúc lại là một thời gian dài. Thí dụ như, đây đều là những điều chúng ta rất dễ dàng nhìn thấy trong đời sống thường ngày: Bản thân bạn học Phật, ngày ngày thọ trì đọc tụng kinh điển, nhưng người nhà và quyến thuộc của bạn lại không học Phật, họ phỉ báng Phật pháp, thậm chí là khinh thường bạn, nói bạn là mê tín, việc này rất phiền phức. Đối với người ngoài mà nói, chúng ta tránh đi là xong; nhưng người trong nhà thì trốn cũng trốn chẳng khỏi, ngày ngày phải ở chung với nhau, năm dài tháng rộng phải hứng chịu những lời lẽ và thái độ châm chọc, lạnh nhạt, sự nhần nhịn này quả thật rất khó, nhưng nhất định phải nhẫn. Từ chỗ này mới thực sự biết được nghiệp chướng của chính mình rất nặng; nếu không thì việc thọ trì đọc tụng lẽ ra phải được người khác hoan hỷ tán thán, có sao lại gặp phải cảnh giới này? Thường xuyên nghĩ như vậy, chúng ta sẽ có thể an tâm thuận thọ, cái gọi là “lý đắc tâm an” (đạo lý thấu tỏ thì tâm sẽ bình an). Đạo lý đã minh bạch rồi, dẫu chúng ta ở trong nghịch cảnh, thời gian dài ở trong nghịch cảnh thì tâm vẫn an, cũng có thể sanh tâm hoan hỷ, chẳng còn so đo tính toán, thấy đều có thể tùy thuận; như vậy thì việc tiêu trừ nghiệp chướng sẽ diễn ra đặc biệt nhanh chóng.